

i den Betragtning, jeg med Hveraa Du fremhævede, at, skjøndt jeg naturligvis erkjender, at de Forhandlinger, der ere gaaede forud for Lovbestemmelser, maa tages under Overveielse ved deres Anvendelse, saa er det aldeles vitterligt, at det, hvorpaa det kommer an, og det, som i og for sig er det aldeles Bestemmende, er selve Loven. I det Dieblif Ordene blive til Lov, maa de fortolkes efter hele Lovens indre Sammenhæng, og hvad man har forudsat ved Lovens Affattelse har ganske vist endnu en Betydning, men kun en vis meget begrændset og betinget Betydning. Det er dog derfor et Spørgsmaal, naar Bestemmelsen virkelig skal tages saa snævert, om man da ikke hellere maatte have Udtryk som „Nødstilfælde“ eller andet Saadant; det er dette, jeg henstiller til den ærede Ministers Overveielse.

Schlegel: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg heller ikke har opfattet Bestemmelsen i § 7 saaledes, at Indenrigsministeren deri skulde have en Bemyndigelse til at give Skipperen en saadan Tilladelse som den, man i § 3 har opstillet som en Ret for ham, og det udleder jeg særlig deraf, at der i § 7 staar, at Indenrigsministeren „midlertidig“ kan tilstaa fritagelse, medens § 3 naturligvis tilsigter at give de Skipperer, som have faret med Seilskibe i 5 Aar, en Ret til senere vedvarende at seile med Dampskibe. Det forekommer mig derimod at, naar man udelod dette Ord „midlertidig“ vilde det ikke være umuligt at benytte Bestemmelsen i § 7 paa en saadan Maade, at man kunde blive fri for denne Bestemmelse i § 3, der, saaledes som den nu staar, forekommer mig at være temmelig uheldig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling fattedes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Da der ikke fremkommer Begjæring om Nedsættelse af Udvalg, gaar Sagen umiddelbart til 2den Behandling, og jeg skal derfor bede eventuelleendringsforslag indgivne i Bureauet inden Fredag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lyendeloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1179 ff.)

Riær: Som det af den ærede Minister blev udtalt ved Forelæggelsen, er dette Lovforslag ligeledes med det Udcast, som kom her til Thinget

fra Folkethinget i Slutningen af forrige Samling, men kom ind paa et saadant Tidspunkt, at det ikke var muligt at gøre Lovforslagets Behandling tilende i den Samling. Der nedfattes den Gang et Udvalg til Sagens Behandling den 18de Marts, og selv om det Tilfælde ikke var indtruffet, at de Numre af Tidenden, der gjengav første Behandling her i Thinget, først fandtes trykte sjette Dagen efter Nedsættelsen af dette Udvalg, altsaa først den 24de Marts, vilde det ikke have været muligt at faae Lovforslaget færdigt i forrige Samling, der sluttedes den 29de samme Maaned. Det Udvalg, som den Gang blev nedsat, har imidlertid beskæftiget sig i flere Møder med Lovforslaget, men det kom ikke tilende med sine Arbejder. Det har haft sin Opmærksomhed henvendt paa flere Punkter i Lovforslagets forskjellige Afsnit, og der er reist ikke saa tvivl og Spørgsmaal, saa at man i det Hele, tror jeg nok, fik det Indtryk, at det dog havde været rigtigt ogsaa her i Thinget at undergive denne Sag en mere indgaaende Behandling, saameget mere som dette Lovforslag jo bevæger sig paa et saare vigtigt og meget almindeligt Omraade. Man har dengang særlig med Hensyn til Lovforslagets første Hovedafsnit, §§ 1—4, haft under Overveielse, om det maatte være rigtigt at forandre det hidtidige Forhold saaledes, at Fæstemandsnæringen gik over til at blive en Bestilling i Stedet for at vedblive at være, hvad den nu er, en kontrolleret Næring. Man har endvidere opfattet det Spørgsmaal, om det ikke var rigtigere at gøre det Skridt, som det foreliggende Lovforslag gjør med Hensyn til Fæstemandsvæsenet, helt ud, ved at betinge Udvælsen af denne Næring af Polititilladelse overalt i Landet, og ikke alene i Kjøbenhavn, de andre Kjøbstæder og de 6 beslaegtede Kommuner. Det fandtes fremdeles nødvendigt at søge tydeliggjøre en enkelt Bestemmelse i dette Hovedafsnit, nemlig det første Punktum i det første Stykke af § 1. Man har endvidere dengang anset det for tilraadeligt, at der i Loven indførtes en Bestemmelse om de nu koncessionerede Fæstemands Stilling i Forhold til den nye Lov, og flere andre Punkter med Hensyn til dette Afsnit have været under Behandling. Det har dog selvfølgelig væsentlig været det andet Hovedafsnit af Lovforslaget, nemlig §§ 5—8, som ere bleve drøftede nogle af det den Gang nedsatte Udvalg. Disse Paragrafer indeholde, som bekendt, det ene af de to Hovedmidler, som man har villet bringe i Forslag til saavidt muligt at modarbejde ensidige Brud paa Lyendekontrakter fra Lyendets Side, ad den Vej nemlig, at man lod Trediemands Indgreb i fiftede Lyendekontraktforhold afføde et Ansvar til lovbestemt Erstatning og Straf og saaledes vanskeliggjorde det for det Lyende, der uberettiget forlod en Tjeneste, at faae anden Tjeneste; den anden Vej, man vil gaa, er Indførelsen af Bestemmelserne i § 9 angaaende Forandringer i Proceduren. Svad nu det først-